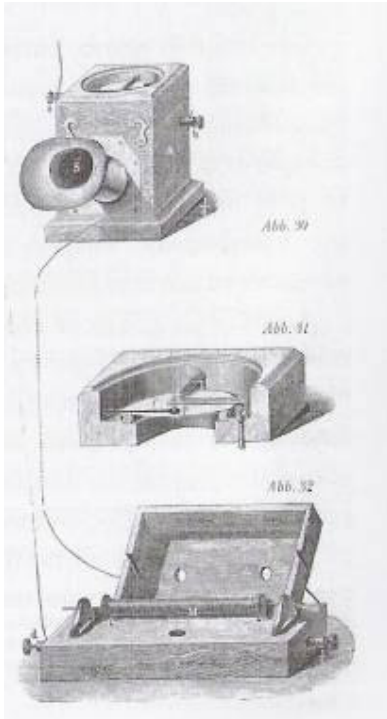

Η αλήθεια πίσω από το τηλέφωνο

Καθημερινά, όλοι μας χρησιμοποιούμε το τηλέφωνο. Είναι πράγματι μία από τις συσκευές αναπόσπαστα συνδεδεμένες με τη ζωή μας και δεν θα μπορούσαμε να φανταστούμε την επικοινωνία μας χωρίς αυτό. Η ιστορία του τηλεφώνου έχει αρκετό ενδιαφέρον, καθώς η πατρότητά του ήταν υπό διεκδίκηση για αρκετό διάστημα. Και όσοι ευχαριστούν τον Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ για αυτό, έχουν απόλυτο άδικο, όπως θα δούμε.

Ο Μπελ όντως ήταν ο πρώτος που κατοχύρωσε την ιδέα του τηλεφώνου, το 1876. Ωστόσο, η πρωταρχική ιδέα ανήκει σε κάποιον άγνωστο Ιταλό, τον Αντόνιο Μεούτσι, ο οποίος ήταν ο πρώτος που επέτυχε μεταφορά φωνής μέσω σύρματος. Αυτό το πέτυχε ενώ εργαζόταν ως τεχνικός σκηνής σε ένα θέατρο, προκειμένου να επικοινωνεί πιο εύκολα με τους συναδέλφους του. Μόλις το 1849, ο Ιταλός είχε κατασκευάσει το πρώτο τηλέφωνο και μέχρι το 1862 είχε κατασκευάσει περισσότερα από 30 πρωτότυπα. Ωστόσο, για να κατοχυρώσει την ευρεσιτεχνία υπήρχε ένα σημαντικό πρόβλημα και μάλιστα όχι τεχνικό. Ο Μεούτσι δεν είχε τα 250 δολάρια, που απαιτούνταν για να κατοχυρώσει την πατρότητα της ιδέας του! Μόλις το 1871 κατόρθωσε να κατοχυρώσει προσωρινά την ευρεσιτεχνία του, που σε τρία χρόνια ακυρώθηκε, επειδή δεν μπορούσε να διαθέσει 10 δολάρια για την ανανέωσή της. Τελικά, το 1876 ο Μπελ οικειοποιήθηκε την εφεύρεση του Μεούτσι, με τον οποίο μοιράζονταν ένα εργαστήριο. Ο Ιταλός αφού έμαθε την απάτη

του Μπελ δεν μπορούσε να κάνει και πολλά, καθώς ήταν ήδη ηλικιωμένος και ανίκανος να αποδείξει την αλήθεια. Τελικά, ο Αντόνιο Μεούτσι πέθανε στην αφάνεια το 1889. Η δικαίωσή του ήρθε το 2002, όποτε το Αμερικανικό Κογκρέσο τον αναγνώρισε ως τον πραγματικό εφευρέτη του τηλεφώνου.

Η έμπνευση του Ιταλού για αυτή την τόσο σημαντική εφεύρεση ήρθε –όπως συνήθως– στην τύχη. Εκτελώντας χρέη ιατρού όταν κατοικούσε στην Κούβα, παρατήρησε ότι μέσω του σύρματος που τον συνέδεε με έναν ασθενή που υπέβαλλε σε ηλεκτροσόκ, μεταφέρονταν οι κραυγές του. Για μία ακόμη φορά βλέπουμε πως πίσω από καθημερινές πράξεις κρύβονται απαντήσεις σε μεγάλα προβλήματα. Αυτό ίσως να είναι το ηθικό δίδαγμα από την ιστορία αυτή. Η κλοπή της εφεύρεσης απλά δείχνει πως τίποτα δεν πρέπει να το θεωρούμε δεδομένο και πως τα πάντα χρήζουν έρευνας και πληροφόρησης.

Είναι αδιανόητο για το σύγχρονο άνθρωπο να φανταστεί τη φωνή ενός άλλου ανθρώπου μακρύτερα από το πάτημα μερικών πλήκτρων. Το τηλέφωνο είναι το πιο διαδεδομένο μέσο επικοινωνίας, και ως τέτοιο αξίζει να έχει μία ολόκληρη ιστορία πίσω από αυτό. Και είναι αυτή η ιστορία που

αποδεικνύει τη σπουδαιότητα του τηλεφώνου· αν δεν ήταν μία πραγματικά ανατρεπτική εφεύρεση, κανείς δεν θα ερευνούσε τόσο πολύ το παρελθόν του!

Βιβλιογραφία:

Πρωτοπαπαδάκης, Ιωάννης. Ποιος γελάει τώρα;, εκδόσεις Παπασωτηρίου,

***Μικελής Κιτρομηλίδης
ΦΥΣΙΚΗ ΣΚΕΨΗ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2006 - 2007***